

Yargıtay Ceza Genel Kurulu'nun **3.12.2020** tarihli ve E. 2017/330, K. 2020/503 sayılı Kararına konu teşkil eden olayda; Adana Polis Özel Harekât Şube Müdürlüğünde görevli olan ve sabahleyin nöbetten dönen polis memuru S, **eşi A**, yedi yaşındaki kızı B ve **üç yaşındaki oğlu C** ile evde birlikte oldukları sırada, görev gereği üzerinde taşıdığı silahı yatak odasındaki gardırobun üzerine koyduktan sonra bir süre uyuyup dinlenir. Öğlen saatlerinde annesi tarafından yemek yedirilmek istenen C'nin yemek yerken sorun çıkarması üzerine, S tabancasını, fişek yatağı boş bir vaziyette, içinde mermi bulunan şarjörünü çıkararak ve fakat şarjörü ile birlikte C'ye verip, oynamasına izin verir. S'nin kanepede sırtı eşi ve çocuğuna dönük olacak şekilde uyumak için uzandığı sırada tabanca patlar. Mermi çekirdeği, A'nın sol göğüs üst bölgesine isabet edip sırtından çıkar ve A ölür.

Bu olayın kabul edilen cereyan biçiminin gerçeklikle ne derece uyumlu olduğu hususunda sorun bulunmakla birlikte, hukukî değerlendirmelerimizi, Yargıtay Ceza Genel Kurulu'nun kabul ettiği olayın oluş şeklini esas alarak yapmak durumundayız.

Yargıtay Ceza Genel Kurulu, olay tarihi itibarıyla üç yaşında olan C'nin sehpa üzerine bırakılan sanığa ait tabancayı iki eliyle rahatlıkla kaldırıp göğüs hizasında doğrultabildiği ve mekanizması çekilmiş tabancanın tetiğine basabildiğini kabul etmiştir.

Yargıtay Ceza Genel Kurulu'nun kararına göre, *“üç yaşındaki oğluna yemek yedirebilmek için boş hâldeki tabancasını oynaması için veren ve oğlunun tetik düşürebildiğini de bilen, sekiz yıllık polis memuru olan ve suç tarihi itibarıyla da Özel Harekat Şube Müdürlüğünde görevli bulunan S'nin, tabancalarla ilgili önemli derecede bilgi ve tecrübeye sahip olduğu da göz önüne alındığında, tabancanın boş olmasına rağmen eşi veya **oğlu tarafından şarjörün takılabileceğini** öngörebilecek durumda olduğu hâlde içinde mermi bulunan dolu şarjörü de tabancanın yanında oğluna vermesi karşısında; istemediği neticenin meydana gelmesini öngörebilecek durumda olduğu anlaşılan sanığın, bilinçli taksirle hareket ettiğinin kabulü gerekmektedir.”*

Yargıtay Ceza Genel Kurulu'nun kabulü itibarıyla, silahın mermi yatağı boş ve şarjör silahtan çıkarılmış olduğuna göre, şarjörün tekrar silaha nasıl takıldığı hususu muğlaklığını muhafaza etmektedir.

Bu önemli soruna rağmen, Yargıtay Ceza Genel Kurulu'nun **bilinçli ve bilinçsiz taksir arasındaki ayırım ölçütüne** ilişkin izahını doğru bulmaktayız:

Yargıtay Ceza Genel Kurulu'na göre, *“bilinçli taksirde meydana gelen netice, fail tarafından öngörüldüğü hâlde istenmemiştir. Gerçekten fiilinin kanunda suç olarak düzenlenen bir neticeye sebebiyet verebileceğini öngördüğü ve bu neticeyi istemediği hâlde, sırf şansına veya başka etkenlere, hatta beceri veya bilgisine güvenerek hareket eden kimsenin hâli, bunu öngörmemiş bulunan kimsenin durumu ile bir tutulamayacağından ve neticeyi öngören kimse, ne olursa olsun bu sonucu meydana getirecek bir harekette bulunmamakla yükümlü olduğundan, 'neticenin fail tarafından öngörülmesi' ölçü alınarak basit ve bilinçli taksir ayırımına gidilmiştir.”*

Ancak söz konusu Kararda, TCK m. 22, f. 6'da düzenlenen bilinçli taksir bağlamındaki **cezada indirim yapılmasını gerektiren şahsi sebeple** ilgili değerlendirme yapılmamasını önemli bir eksiklik olarak telakki etmekteyiz.